

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 7/2008 - 28 pàgines

Sessió ordinària del dia 29 de maig del 2008

El dia 29 de maig del 2008, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 28/2008, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral, (segons llistat annex).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringeret, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
M. I. Sra. Eva García Pastor
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sr. David Pérez Peiró
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

El M. I. Sr. Síndic ha excusat l'absència del M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany.

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Finances; Xavier Jordana Rossell, Ministre d'Ordenament Territorial, Urbanisme i Medi Ambient; Juli Minoves Triquell, Ministre Portaveu del Govern, de Desenvolupament Econòmic, Turisme, Cultura i Universitats, i Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar, Família i Habitatge.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Bé doncs, començarem aquest punt únic recordant, doncs, que en l'ordre del dia tenim previstes set preguntes amb resposta oral del Govern.

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Font Mariné, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de maig del 2008, relativa a la recepció definitiva de la caserna de Bombers.

Fou registrada amb el número 697, i s'ha publicat en el Butlletí número 32/2008, del 28 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Font, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en l'última sessió de Consell de preguntes del 24 d'abril el Govern, quan li demanàvem en quin estat es trobava el suposat heliport -o helistop- de la nova caserna de Bombers, ens va assabentar a través de la seva resposta que en la mateixa obra s'havien detectat vicis ocults o desperfectes i que per aquests motius no s'havia realitzat encara la recepció definitiva de l'obra tot i haver transcorregut més d'un any i mig de la recepció provisional i amb les conseqüències que això suposa.

Atès l'exposat, es demana: a quant ascendeix l'import de la retenció de garantia (del 5 %) i si serà suficient, complint els objectius contractuals, per pal·liar els desperfectes ocasionats? -detectats, perdó.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Font.

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament.

Com ja sabeu... -no cal que ho recordi- perquè sabeu millor que tothom, doncs, que el temps d'intervenció són quatre minuts repartits, podeu fer al seu..., tal com ho vulgueu administrar, teniu la paraula.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Prenc bona nota del temps limitat i em concentro ràpidament a dir que l'import de retenció per garantia del 5% ascendeix a la quantitat de 348.775,65 euros.

D'altra banda, també s'ha de tenir en compte que hi ha una fiança bancària que, d'acord amb el plec de bases, havia de presentar l'empresa. Que és una fiança bancària que tenim retinguda fins que no es faci la recepció provisional i aquesta fiança bancària, d'acord amb el pressupost adjudicat, ascendeix a 381.739,78 euros. O sigui, en total, la garantia que tenim en aquest moment de l'empresari fins a la

recepció definitiva, per tal de posar l'obra en conformitat o respondre de desperfectes o defectes de construcció, és de 730.515,43 euros. Quantitat que el Govern estima suficient per respondre de les reparacions dels desperfectes. Màxima tenint en compte que l'empresa adjudicatària en aquest moment està reparant els desperfectes, està fent els treballs necessaris per tal de subsanar els defectes que es van comprovar en el moment de la recepció provisional i, per consegüent, confiem que quan estigui feta la recepció definitiva potser no farà falta ni acudir a la retenció en garantia, ni a la garantia bancària perquè els defectes estaran, confiem, plenament subsanats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Sr. Jordi Font, Molt Il·lustre Senyor, teniu la paraula pel vostre torn de rèplica.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ens quedem tranquils perquè sabem que tenim diners suficients per fer front a les despeses, per una banda. El que ens preocupa per altra banda és, al nostre entendre, la falta de transparència, que hi ha hagut, i de comunicació envers els petits sotscontractants d'aquesta obra -i m'explicaré al respecte-: el fet d'haver demorat en el temps les possibles reparacions dels desperfectes ha creat en el si del conjunt dels subcontractants una merma de guanys deguda a la maleïda retenció que podríem dir que ja s'ho podien esperar. El que passa és que normalment aquesta demora s'havia d'allargar un any i ja estem passant d'un any. També val a dir que degut al sistema de contractació de les obres públiques que emprem alguns d'aquests industrials no tenien cap desperfecte per arranjar i que probablement la seva intervenció en el si de l'obra s'havia produït molt abans de la recepció provisional, és a dir, que per ells l'agonia de l'allargada en el temps ha sigut important.

Per altra banda no entenem perquè aquests treballs, que ara sembla amb tota normalitat que s'està arreglant, no s'han començat a adobar o a arreglar durant el termini previst per la llei, i jo penso que això ha estat una mancança sinó una errada i que tampoc mai s'ha manifestat el Govern donant explicacions al respecte i sobretot donant explicacions a la gent que participava en l'obra perquè tot i ser sotsarrendants, és a dir, sotscontractants de l'empresa adjudicatària de l'obra

aquesta gent ha participat, ha tingut contactes amb els responsables de l'obra i ara en aquests moments es troben totalment desamparats amb uns diners bloquejats que els fan anar prou malament econòmicament i sobretot vista la situació actual del sector de la construcció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Sr. ministre té el seu torn per la dúplica.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

El ministeri és el primer en lamentar que els subcontractants tinguin algun tipus de problema amb el cobrament, però cal tenir en compte que els subcontractants són subcontractats per l'adjudicatari i el fet de la ditxosa garantia a la que vostè al·ludeix doncs és una garantia que és ditxosa però en el sentit de ser una garantia de reparació dels desperfectes per part de l'adjudicatari.

"El Govern... -diu vostè- que actua i no ho ha fet amb transparència". Què havia de fer el Govern? S'ha d'explicar en públic pel fet que en una obra hi ha determinats problemes? Doncs, no. El Govern el que ha fet és, complir amb la seva obligació, requerir a l'adjudicatari, al contractista, per a què repari aquests desperfectes i penso que no té res a veure la retenció en garantia, que el Govern l'havia de fer i l'ha de fer, precisament amb garantia de reparació, amb el fet que, segons vostè diu, els subcontractats no hagin cobrat o tinguin dificultats. Els subcontractats no han de cobrar pas amb els imports retinguts en garantia sinó que els ha de pagar el contractista principal, i si el contractista principal no ho ha fet doncs a ell s'han d'adreçar els subcontractats per tal que els pagui.

El tema del termini previst? Efectivament el termini previst era d'un any, com és habitual en aquests casos, entre la recepció provisional i la recepció definitiva. És ben cert que ha transcorregut un termini lleugerament superior a l'any però des del ministeri i des del Govern s'està fent el necessari perquè es reparin aquests desperfectes o aquests inacabats i, a hores d'ara, puc dir que les reparacions estan molt avançades; i, entre altres actuacions que ha fet el ministeri, doncs, tinc aquí una carta de requeriment que vaig adreçar a la companyia constructora, com a ministre, requerint-los que amb la major brevetat arreglessin aquests defectes o desperfectes sota l'avertiment que si no la feien

així, acudir al dipòsit en garantia, a la retenció en dipòsit, o bé a la garantia bancària.

Penso que no hi ha res més a dir. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entraríem, doncs, en el torn de repreguntes.

Sr. Jordi Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, jo ja entenc que la responsabilitat del Govern envers els subcontractats pot semblar inexistent, però no deixa de ser que l'adjudicatari d'una obra, quan subcontracta una obra -subcontracta vol dir que està operant amb confiança del client-, que en aquest cas és el Govern, per realitzar un treball o un encàrrec que està destinat al Govern i jo penso que, almenys èticament, penso que hi ha una certa relació tot i que contractualment potser no.

De totes maneres com que estem en el torn de repreguntes, jo li voldria fer la següent repregunta: exceptuant la retenció en garantia, es deu alguna part d'obra a demés de la retenció en garantia? -és a dir, alguna part de certificació, l'última certificació, etc.?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè diu que la relació amb el subcontractant és inexistent. Jo no penso haver dit que sigui inexistent, penso haver dit que el Govern no ha de respondre del pagament del subcontractat de manera directa però la relació és clar que hi és, fins al punt que inclús el subcontractat respon sempre de manera solidària en el cas d'incompliments. El que és inadequat és que s'hagi barrejat potser el tema dels defectes i de desperfectes que hi puguin haver amb algun subcontractant que potser no hi té cap culpa. Jo no dic pas que no pugui ser així, però al Govern no se li pot exigir, jo penso, ni èticament perquè la ètica en aquest cas s'ha de posar en relació amb l'economia i amb el cost de l'obra i el Govern, i concretament el ministeri responsable en aquest cas Ordenament, ha de vetllar perquè l'ètica prevalgui però també ha de vetllar perquè prevalguin el números, el contracte firmat i la concessió... no la

concessió sinó el contracte d'adjudicació d'obra. En aquest sentit és el que s'està fent.

Quant a les altres retencions que hi puguin haver, ja he dit al principi que penso que és suficient garantia el que hi ha retenint el 5% de l'import de cada certificació i que a més a més tinguem una garantia bancària que, com he dit, això ascendeix a 730.000 euros que correspon aproximadament a un 10% de l'import de l'adjudicació. Tenint en compte que, com he dit, l'empresa està reparant de bon grat o a satisfacció del Govern, a satisfacció del ministeri, està posant els mitjans per les reparacions és suficient.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva resposta.

Continuaríem, doncs, si hi ha alguna altra repregunta.

Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Més que una repregunta tornaré a posar la pregunta perquè com que amb l'exposat s'ha allargat el senyor ministre no ha degut tenir temps de contestar-me a la pregunta.

A veure, jo li demanaria si exceptuant els imports que vostè ha mencionat de la retenció de garantia, en els quals ha afegit molt bé la garantia bancària... perdó, l'import de la retenció més la garantia, exceptuant aquestes quantitats, es deu alguna altra partida referent a aquesta obra? És a dir, es deu o que no s'hagi pagat encara?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Jordana:

S'haurien d'examinar els comptes exactes de l'obra. Com que vostè demana, en la seva pregunta, demana a quan ascendeix l'import de la retenció de la garantia -que diu si és un 5%- i si serà suficient complint els objectius contractuals per pal·liar els desperfectes, doncs jo m'he de remetre a la seva pregunta. I per això hem remeto a la contesta que acabo de fer.

Quant a la repregunta si hi ha algun altre import que estigui pendent de pagament s'haurien d'examinar els comptes i veure si hi ha alguna quantitat que quedi pendent de pagar o no. Però en aquest cas

concret, com que es tracta de discernir o d'explicar si la retenció en garantia és suficient o no penso que en la meua contesta ja he contestat complidament afegint que, a més a més de la retenció en garantia del 5%, també tenim una fiança bancària del 5% del pressupost, tenim 750.000 euros per respondre dels defectes d'una obra que estava adjudicada per 7.000.000 d'euros.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta? Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè ens pot dir avui... -no sé si ens ho podrà dir ja que potser és una mica esbiaixat amb la pregunta-, quan de temps pot trigar en acabar-se i finalitzar-se aquests treballs de reparació?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, si em permeten intervenir abans que contesti el Sr. ministre, com vostè molt bé diu, hauríem de centrar les preguntes amb la pregunta original ja que crec que ens desviem una mica del tema.

Tot i així, Sr. ministre té la seva lliure interpretació per contestar.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament és una mica esbiaixat però com que només ho és una mica, doncs, penso que és una mica salvable. I, amb la major bona voluntat aquest ministre contestarà que el seu desig, la seva voluntat, és que això s'acabi el més aviat possible. No diré que assumeixo un compromís d'acabament perquè no depèn del ministre, però crec que potser en un més, dos mesos, potser tres o potser menys, això ha d'estar acabat. Si no ho està el que sí que li puc afirmar és que com a ministre continuaré fent el meu treball de requerir a l'empresa adjudicatària per tal que ho acabi en la major brevetat. I, insisteixo, que hi està posant en aquest moment, ara, avui, l'empresa hi està posant bona voluntat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta? Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Agraeixo la bona intenció del senyor ministre.

Bé, ell ens ha mencionat... vostè senyor ministre ens ha mencionat que va arribar a fer una carta dirigida a l'adjudicatari de l'obra a fi i efecte que s'engeguessin els treballs de reparació. Ens pot dir la data d'aquesta carta, si us plau?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Si, Sr. ministre.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies.

La data de la carta és del dia 5 de maig del 2008. Però he de precisar que la carta no és pas l'única actuació del ministeri, ja abans de la carta s'havien fet les reunions i els contactes amb l'empresa convenients per tal de requerir-lo per tal que acabés els treballs i que la recepció definitiva es pogués fer amb les degudes condicions, cosa que efectivament en aquell moment no va ser efectiu.

La carta... -ho he de precisar potser per evitar una altra pregunta i aclarir-ho ja amb anticipació-, la carta constitueix un reforç de l'activitat que ja estava fent el ministeri per tal que l'obra s'acabi amb deguda forma per poder fer definitivament la recepció definitiva.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra repregunta? Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, vostè abans ens ha contraposat en la seva contesta la informació i les finances i que no hi tenia res a veure... perdó, l'ètica i les finances, i que no hi tenia res que veure la informació. Jo penso que la informació hagués estat clau en aquest cas perquè vostè ha sentit rumors igual que jo, -i jo li demano i li poso aquesta pregunta-, que el Govern no paga i que alguns industrials ho estan escampant arreu del país i jo penso que això no afavoreix la imatge perquè aquests industrials que vostè ha dit abans, que no han cobrat la retenció del 5% i que fa més de un any i mig que han acabat els treballs sobradament, doncs, és clar que estan queixosos,

d'acord que no és la responsabilitat del Govern, però penso que és una responsabilitat induïda.

Vostè ha sentit aquests rumors, també, igual que jo?

El Sr. síndic general:

Senyor conseller, perdoni que l'interrompi. Li agrairia doncs que formulés la pregunta en base de la seva pregunta original. Aquí sí que realment estem completament fora de la pregunta.

El Sr. Jordi Font:

Bé, doncs la retiro i acabo aquí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

No hi haurien, doncs, més repreguntes. Doncs, passaríem al punt número 2.

2. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de maig del 2008, relativa a la despesa hídrica actual i futura i a l'estudi d'avaluació prèvia dels recursos hídrics subterranis del Principat d'Andorra.

Fou publicada i registrada amb el número 698, i s'ha publicat en el Butlletí número 32/2008 del 28 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. ministre de Turisme i Medi Ambient en la seva compareixença davant la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient, el 29 d'octubre del 2005, va fer menció d'un estudi que havia encarregat Govern a l'Institut d'Estudis Andorrans per tal de conèixer els recursos hídrics de què disposa el país i de les necessitats futures previstes.

La Sra. ministra de Sanitat, Benestar Social i Família, en la seva compareixença davant la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient també va informar que, conjuntament amb el Ministeri d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca, s'havien encarregat dos estudis. El primer d'ells, dirigit a conèixer amb exactitud el consum d'aigua actual i les potencials necessitats d'aigua de

consum a Andorra; el segon, adreçat a disposar de dades relatives als recursos hídrics subterranis existents al país.

El 7 de març proppassat vàrem formular les següents preguntes al Govern: en quin punt es troba l'elaboració de cada un d'aquests estudis? Quines són les conclusions més rellevants dels mateixos?

Havent rebut per part del Govern les corresponents respostes i els corresponents estudis, es pregunta: després de la valoració que el Govern hagi pogut fet d'aquests dos estudis, quines mesures ha pres ja al respecte i quines mesures té previst prendre en l'esdevenidor?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. conseller.

Respon pel Govern la Sra. ministra de Salut, Sra. Gil.

Teniu la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Els estudis als quals va fer esment aleshores el ministre de Turisme i Medi Ambient prop de la Comissió Legislativa de Salut i Medi Ambient, en la seva compareixença de data 29 d'octubre del 2005, són: d'una banda, l'estudi sobre la despesa hídrica actual i futura del Principat d'Andorra i d'altra banda, l'estudi d'avaluació prèvia dels recursos hídrics subterranis del Principat d'Andorra.

L'objectiu d'aquests dos estudis era disposar d'una primera aproximació de dos àmbits que no s'havien desenvolupat des d'una perspectiva ambiental de gestió dels recursos en el context andorrà. La quantificació del recurs i la quantificació dels consums per tots els usos.

Amb la finalitat de donar continuïtat a l'avaluació preliminar dels recursos subterranis, el Govern va finalitzar l'any 2007 l'estudi de les aigües subterrànies del Principat d'Andorra. L'objecte dels treballs va ser el de quantificar el recurs hídric global mitjà disponible pel país, així com caracteritzar les aigües tant a nivell de qualitat com de quantitat. Així mateix, a partir de les característiques geològiques, litològiques i geomorfològiques entre d'altres, s'han d'identificat les diferents masses d'aigua subterrània i s'han delimitat els aqüífers.

Finalment, l'estudi a servit per identificar el grau de vulnerabilitat de les aigües subterrànies, així com de les zones que poden patir risc potencial.

D'aquests treball s'han derivat diverses actuacions amb l'objectiu de donar continuïtat a les dades

obtingudes quant a la disponibilitat del recurs i l'aprofitament que se'n fa d'aquest. Es poden destacar el seguiment anual del balanç hídric del país, és a dir, el recurs disponible anual i el seguiment, també anual, del consum d'aigua total del país. Els estudis necessaris per a la implementació també d'una xarxa de seguiment i de la vigilància de les aigües subterrànies.

Aquest nous coneixements, així com el seguiment periòdic de determinats indicadors ambientals, han de permetre un millor coneixement tant del cicle de l'aigua a Andorra amb la finalitat última d'aportar criteris eficients, eficaços i adequats per una gestió sostenible dels recursos hídrics, i d'endegar les accions que s'escaiguin quan sigui necessari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Entraríem, doncs, al torn de rèplica.

Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ens heu dit que a finals del 2007 es van continuar aquests estudis, en concret sobre les capes subterrànies. Em sobta que els primers estudis que s'havien fet, del conjunt de tots els recursos hídrics, dataven del 2005. Ha transcorregut molt de temps i amb una qüestió d'aquesta rellevància és cert que la gestió de l'aigua és competència dels comuns i els mateixos comuns en els seus plans d'urbanisme han fet els seus respectius estudis de potencials d'aigua i possibilitats de creixement.

Tenint aquesta informació i tenint en compte que en aquest època que estem... -aquests dies potser no és massa el cas perquè això de la sequera s'ha acabat-, però, tenint en compte que el clima està canviant, que els recursos hídrics són escassos i considerant els resultats d'aquests estudis que són preocupants, per no dir alarmants, però que són preocupants en el sentit que hi ha una gran part de les xarxes dels diferents comuns que, aproximadament en un 40%, tenen pèrdues i després les aigües subterrànies s'aprofiten poc, s'han començat a aprofitar i comencen a estar contaminades, per què no s'ha contrastat aquesta informació amb els comuns?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Naudi.

Sra. ministra té el seu torn de dúplica.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, nosaltres l'any passat, jo mateixa, vaig fer diferents reunions amb tots els comuns d'Andorra amb els quals vam treballar totes les situacions de les xarxes comunals, els embrancaments, totes les situacions de les aigües i també hi havia el ministre de Medi Ambient. Es va demanar a cada comú les incidències que poguessin tindre i les millores necessàries que també s'haurien de fer. Cal dir que tots els comuns tenen una excel·lent relació amb el Govern en aquest nivell, tant directament amb els tècnics com amb els diferents ministres, i conjuntament amb els diferents cònsols, i quan hi ha hagut problemes d'aquest tipus com en aquests darrers dies, ficarem exemples com és el Comú d'Andorra la Vella que en diferents ocasions com és el problema que hi va haver amb el col·legi Sant Ermengol i també amb la Comella, amb la zona de la Comella, de seguida es va ficar en contacte amb els diferents ministres implicats i vam intentar col·laborar conjuntament per posar remei a aquestes situacions.

Cal també manifestar, penso que és important dir-ho, que disposem de més aigua de la que consumim actualment i també el Govern fa campanyes de sensibilització per l'estalvi d'aigua conjuntament amb tots els comuns, per tant som molt sensibles amb aquest tema.

Quan manifesta que perquè hem tardat tant... El primer estudi donava dades hipotètiques i eren unes dades de possibles escenaris futurs. Per tant, nosaltres el que sí que estem fent ara, com ja he dit abans, és engegar estudis anyals per saber en quina situació ens trobem i donar les eines o actuar de manera correcta amb els mitjans que tenim i crear noves accions, si calen.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Entraríem, doncs, al torn de les repreguntes.

Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Tornant a l'estudi que heu evocat abans referent als estudis de les capes freàtiques del subsòl. Actualment existeix una legislació inèpoca, perquè la Llei d'aigües data del 85, hi ha molta reglamentació i tota ella es refereix sempre a les aigües superficials, de captació, rius, fonts, etc.

Quant a les capes freàtiques o les aigües de subsòl existeix molt poca reglamentació i ara en la segona intervenció dèieu que les mesures que havíeu pres eren, si ho he entès bé, diguem de control en aquests casos que hi ha hagut a les escoles. D'altra banda, és una obligació també hi hem de fer aquests controls i controlar la qualitat de l'aigua.

Concretament, la pregunta seria: pensa el Govern anar més enllà i crear una reglamentació sobre el que és la utilització de les napes freàtiques, tenint en compte que hi ha molt poca, o nul·la, o cap reglamentació sobre la utilització de l'aigua de subsòl?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. conseller.

Sra. ministra teniu la paraula per respondre.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo ja he dit en la meua primera intervenció que amb els nous coneixements que tenim evidentment s'engegaran les accions pertinents. Per tant, evidentment, potser que si tenim mancances d'aquest tipus evidentment es tiraran endavant els reglaments que facin falta per tenir en compte aquestes mancances existents.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Sra. Maria Pilar Riba teniu la paraula.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, segons un dels estudis que es va realitzar a finals del 2005 i que es basava en una població de 78.000 habitants, més o menys, en aquell moment Andorra gastava 13.059 metres cúbics d'aigua anuals, o sigui l'equivalent de 455 litres per habitant i per dia, i es situava al número 1 dels països europeus pel que fa al consum d'aigua.

Han transcorregut dos anys i mig d'ençà d'aquest estudi i la població s'ha incrementat, i de retruc, també el consum. Respecte a aquest resultat, quines mesures pensa prendre Govern?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Maria Pilar Riba, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Sra. ministra té el seu torn per respondre. Perdó, vol respondre el Sr. ministre d'Ordenament?

El Sr. Xavier Jordana:

Sí, perquè com que és Ordenament del territori, Urbanisme i Medi Ambient, i també m'afecta, doncs l'explicació que ha fet la ministra de Salut, a la qual m'adhereixo al cent per cent, crec que l'he de complementar dient que amb el tema urbanístic, amb el tema del creixement del país, el consum no supera el recurs, o sigui, el consum no supera els recursos actualment existents. I quant als estudis, penso que no hi hauríem de treure punta, amb una expressió potser una mica col·loquial, en el sentit que aquests estudis, com ha dit la ministra de Salut, són estudis que permeten fer un seguiment puntual i concret cada any i aquest seguiment es fa en base amb aquests estudis, que són estudis molt útils a la pràctica, però que tampoc els hi hem d'atribuir un caràcter vinculant o un caràcter determinant per prendre accions. Són estudis de caràcter genèric, constitueixen en bona part avaluacions, es situen en l'àmbit informatiu que serveix al Govern, a tots els ministeris concernits, per tenir elements de judici per poder anar progressant en la legislació que preguntava el conseller general, el Sr. Víctor Naudi, o amb les mesures que vostè pregunta.

Però ara, en aquest moment, penso que com que els recursos són suficients per tal d'abastir el consum, i com també ha dit el conseller general, el Sr. Víctor Naudi, aquesta és una competència que és pròpiament comunal, -encara que el Govern la comparteix fins a determinat punt-, penso que tot el que haguem de fer quant a previsions de consum...

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva contesta, molt amable.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sra. Maria Pilar Riba teniu la paraula.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, senyors ministres, ens acaben de dir que actualment hi ha suficients recursos d'aigua al país però jo discrepo una mica perquè, sempre basant-me sobre aquests mateixos estudis, pel moment hi ha suficientment aigua al país però en certs moments determinats i en certes èpoques de l'any comencen a existir mancances en certs indrets del país. Llavors, de fet aquestes mancances són un avís per les planificacions futures.

Val, dit això, també al mateix estudi revela que en els usos no consumatius, o sigui amb l'aqüicultura, la despesa hidroelèctrica i la fabricació de neu artificial, es gasten moltíssims milions de metres cúbics d'aigua, 93 milions anualment, el que equival a una despesa de 3.264 litres per habitant i per dia.

Llavors, també voldria demanar al Govern, a veure quines mesures, si pensa adoptar mesures, respecte a aquest consum tan important d'aigua en els usos no consumatius?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Riba.

Respon pel Govern, el Sr. ministre d'Ordenament. Teniu el seu minut per respondre.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

És que jo hauré de refer una contesta genèrica perquè com abans he dit aquests estudis no són uns estudis que s'hagin encomanat per tal d'actuar de manera precisa o quirúrgica sobre determinats aspectes -que poden ser la producció hidroelèctrica, les estacions d'esquí-, amb la producció hidroelèctrica o amb la utilització de l'aigua pels canons de neu de les estacions d'esquí, hi entren múltiples factors, i per tal de prendre una mesura en aquests factors, mai el Govern ho podria fer de manera unilateral o autònoma basant-se en aquests estudis, que insisteixo són molt genèrics i són avaluacions prèvies o paral·leles que permeten fer el seguiment i penso que s'està intentant fer, tenir en aquests estudis una virtualitat, s'està pretenent que tinguin uns efectes semivinculants o pràctics de cara al Govern que no els acaben de tenir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Sr. Ricard de Haro teniu la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Li he hagut de demanar el text al meu company perquè o bé no havia entès la pregunta o no he escoltat la resposta. I la meua repregunta és, la pregunta del meu company i traient aquests estudis pel mig: quines mesures, respecte al problema de l'aigua, ha pres al respecte el Govern i quines mesures té previst de prendre en l'esdevenidor?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Aquesta sí que realment he d'entendre que està centrada en la pregunta original.

Moltes gràcies Sr. conseller.

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament, teniu la paraula.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Penso que m'he de remetre a la contesta inicial de la ministra de Salut, que precisament ho ha dit, totes les mesures que es tracten de prendre. Amb una precisió que vostè ha dit el problema de l'aigua. A Andorra no hi ha cap problema d'aigua, penso, no hi ha cap problema d'aigua. El consum no supera els recursos que tenim i l'aigua afortunadament en tenim amb abundància i no es constata cap problema de sequera extrema com es constata en països veïns o en comunitats veïnes on sí que tenen problema i n'han tingut fins ara. Però tampoc podem extrapol·lar les discussions de països o comunitats veïnes a la situació del Principat d'Andorra, que és una situació pròpia, característica i per la que hem de vetllar amb la seva especificitat concreta que en aquest moment pensem que no demana, més enllà de les mesures que ha dit la ministra de Salut, cap actuació concreta més important.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

La generalitat del terme problema pot ser present o futur, en aquest sentit ho deia.

També caldria demanar-li a segons quines parròquies i en segons quins moments si hi ha o no n'hi ha

problemes d'aigua, no només de sequera, de distribució, de xarxa, del que sigui.

Em refereixo a que quan demano: quines mesures? és quines mesures s'han pres, si el Govern... -no el problema de sequera en concret amb la situació que tenim o amb previsió- què s'espera d'un Govern, amb previsió de futur, quines mesures s'han pres o es pensen prendre, si és que s'han de prendre -potser teniu raó senyor ministre i no s'ha de prendre cap mesura- en relació amb la distribució i que tothom tingui accés a l'aigua i no ens falti mai l'aigua, tinguem dipòsits i la tinguem de qualitat i que hi hagi un consum com cal racional.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre?

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Bé com que compartim la pregunta... perdó, la resposta, doncs, ara contestaré jo.

A veure, jo ja he dit des del principi i he manifestat que conjuntament amb el ministeri de Medi Ambient hem engegat estudis anyals per saber exactament en quina situació ens trobem amb els recursos hídrics, tot i que és competència comunal i sempre estem treballant conjuntament amb els comuns. Per tant, sempre estem donant, conjuntament amb els comuns, la màxima... jo penso que hem de donar la màxima tranquil·litat a la nostra ciutadania perquè és així, perquè nosaltres en aquests moments, com bé hem dit, cal manifestar que disposem de més aigua de la que consumim i és cert que en alguns moments donats i en èpoques determinades algunes parròquies tenen dificultats. Amb la qual cosa, nosaltres sempre ens posem a disposició dels comuns que tenen dificultats per fer els estudis escaients i les valoracions escaients per intentar ajudar-los però és un tema comunal evidentment. Nosaltres el que hem de fer amb aquests estudis, és que la nostra finalitat és la de controlar, optimitzar i sobretot millorar aquests recursos existents conjuntament amb les xarxes comunals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Sra. Maria Pilar Riba havia demanat la paraula.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Si, basant-me sempre en aquests estudis encara que siguin de caràcter genèric, però ens hi hem de basar. Es destaca que falten moltes estacions de mostreig de les precipitacions. També hi ha una falta de pluviòmetres, una manca de seguiment que s'hauria de fer, doncs, a les estacions d'esquí i una manca també d'estacions meteorològiques que mesuren el vent.

Per totes aquestes mancances, ha pensat el Govern en efectuar totes aquestes millores i en instal·lar tot el que està faltant?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament. Teniu la paraula.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Intentaré contestar tornant als informes genèrics que serveixen per a fer el seguiment i que avaluen.

El primer és la despesa hídrica, la despesa, que efectivament com diu la consellera, Sra. Riba, conté despeses en diferents àmbits i diferents aspectes però aquest estudi, per dir-ho així, està contraposat amb l'estudi de recursos. O sigui, el primer estudi que era l'estudi de l'Institut d'Estudis Andorrans sobre la despesa, el que va fer el ministeri, no el ministeri sinó del Govern, és contrastar-ho amb els recursos i aquests recursos demostrin que són suficients per tal d'atendre la despesa.

Quant a si faltes estacions meteorològiques, si falten aparells de mesura, doncs si falten, sempre en falten perquè el que hi ha sempre es pot millorar i si s'ha de millorar, doncs es millorarà. Però, en aquest moment lo que pugui faltar, d'acord amb aquests estudis, no és absolutament cap tipus d'obstacle... cap mena d'obstacle. La prova dels mesuraments l'hem tingut precisament aquest dies amb les pluges intenses que hem tingut amb els quals s'ha fet un seguiment exhaustiu i concret i els aparells de mesurament de la capacitat dels nostres rius han funcionat a la perfecció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

L'última? Sra. Maria Pilar Riba teniu la paraula.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. ministre, després de dos anys i mig d'haver rebut aquests estudis jo suposo que totes aquestes petites mancances haguessin pogut posar... ja s'haguessin pogut solucionar. Els valors obtinguts segons els mencionats informes, malgrat que no són representatius dels darrers trenta anys, reflecteixen unes condicions climàtiques desfavorables.

Llavors, el que li demanaria és, en aquest sentit, si pensa el Govern fer un seguiment de tot aquest tema i posar en marxa d'una vegada per totes tot el que ens està faltant en tot el país?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. consellera.

Sr. ministre, ens allunyem una mica de la pregunta original, més aviat de l'antecedent, però en fi, teniu la paraula.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, si anem al tema del canvi climàtic, aquí sí que en tenim per tota la tarda. Ja no cal fer servir els estudis. El canvi climàtic és de tots conegut, i el canvi climàtic penso que el país, Andorra, l'haurà d'afrontar, l'haurà de canalitzar de la manera que es fa en tots els països. El canvi climàtic ja ens han dit que afecta a molts aspectes, dins de l'àmbit del medi ambient afectarà a les espècies, afectarà a tota una sèrie d'aspectes que efectivament el Ministeri del Medi Ambient en consonància amb el canvi climàtic, però que és mundial el canvi climàtic, doncs haurà de prendre tot tipus de mesures. Quant a les mancances..., -i ja acabo, Sr. síndic, per no allargar-me-, les mancances que vós dieu que té aquest país, té mancances, sí, però també té moltes virtuts i també té molts punts positius. I amb aquest aspecte, amb l'aspecte del tractament de l'aigua, crec que Andorra, -i ho dic sense ànim de vanagloriar-se, però ho dic en benefici de tot el país-, és pot considerar un exemple de com s'està tractant el tema de l'aigua, com s'està tractant el tema dels recursos hídrics, i sobretot, repetint les paraules de la ministra de Salut, com s'està portant a terme la col·laboració del Govern amb els ministeris concernits amb els comuns.

Aquesta és en definitiva...

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva resposta.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Havia demanat la paraula el Sr. Josep Dallerès. Teniu la paraula per una altra repregunta.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

La meua pregunta fa referència sobretot als estudis anyals als que ha al·ludit la Sra. ministra.

Voldria demanar si està previst, dins d'aquests estudis anyals, fer un estudi sobre la possible salinitat, o no, de les napes freàtiques -de les capes freàtiques- degut a la utilització per exemple de la potassa? Si la resposta és afirmativa doncs ho celebri, si mai fos negativa demanaria que s'incloués.

El Sr. síndic general:

Entenem, doncs, com a pregunta la reflexió del conseller.

Sra. ministra?

Perdó, respon pel Govern el Sr. ministre.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, agraïm i prenem nota de manera molt satisfactòria d'aquest suggeriment del conseller general, Sr. Josep Dallerès, i si fos el cas que no s'haguessin previst en aquestes napes -que suposo que deu voler dir capes-, doncs, els inclourem, els estudis de la salinitat o altres, els que siguin necessaris. No obstant, parlant seriosament, això és un aspecte i una qüestió tècnica, penso que no és pas una qüestió que els polítics puguem determinar. Els estudis que es facin hauran de comprendre totes les variables, tots els paràmetres que siguin necessaris d'analitzar per tal que el país gaudeixi d'una bona salut aquàtica.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria doncs alguna altra repregunta?

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

He estat escoltant atentament les contestes dels dos ministres i he de dir que em preocupa en relació a si hi ha problema o no hi ha problema, la contesta que ha donat particularment el Sr. Jordana demostra que sí que hi ha un problema. Però jo considero que és un problema que vostès en la contesta que han efectuat simplement es limiten a confrontar el que és els recursos que disposem i el consum que tenim. Dir que els recursos estan per sobre del consum en aquest moment i dir que això equival a no tenir un problema doncs perdoni'm, no és un joc de paraules, però és un problema al meu entendre. És un problema per diverses raons, la primera de totes perquè els recursos que nosaltres disposem és un recurs que no és patrimoni únicament dels andorrans sinó que forma part d'un recurs molt més universal que afecta a la gent que viu a concavall i això n'hauríem de ser conscients. També afecta a les nostres depuradores que les obliguem a sobre treballar. O sigui, que és un recurs que degradem i que hauríem de ser conscients d'això.

Vostès han parlat de racionalització, jo consultava abans amb el meu company fins a quin punt havien contestat en aquesta línia, i el màxim que han arribat a dir és que anaven a racionalitzar. Jo els hi demano: això vol dir minimitzar el consum per persona i dia? Perquè em sembla que els números que han sortit estan molt i molt per sobre del que és la mitja europea, si més no dels països del nostre entorn, doncs mereix una política que avanci cap a la minimització. Pensen fer-ho?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. conseller.

Respon pel Govern el Sr. ministre. Teniu la paraula.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies, Sr. síndic.

Jo penso, Sr. conseller, que dieu que hi ha un problema. Jo penso que no hi ha un problema i tampoc penso que el fet que jo pensi que no hi ha un problema sigui un problema. Al contrari, és una constatació. El que seria un problema és que el Govern no tingués els estudis necessaris per fer el seguiment i per adoptar les mesures, que és del que estem parlant. Fixis vostès, i fixin-se senyors consellers, que és el que està passant, que d'una pregunta concreta en relació amb uns estudis genèrics per tal que el Govern gaudeixi de la màxima informació ens estem traslladant a una sèrie de qüestions com el canvi climàtic o les mesures de cara als països veïns que considero que estan totalment allunyades del que es tracta. Perquè són una altra

vegada unes consideracions generals sobre l'actuació del Govern amb aquesta matèria amb la qual el Govern vetlla perquè tots aquests recursos hídrics estiguin perfectament mantinguts. I amb el tema de les depuradores i els països veïns potser val més que no en parlem perquè si jo he de parlar com a ministre de Medi Ambient...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, lamento ser exhaustiu amb el temps però se li ha acabat el temps. Deixem-ho aquí.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra repregunta?

Doncs, si no hi ha cap més repregunta continuariem amb l'ordre establert.

3. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Font Mariné, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de maig del 2008, relativa als terminis de pagament.

Fou registrada amb el número 699, i s'ha publicat en el Butlletí número 32/2008 del 28 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Atès que el Govern ha, finalment, reconegut públicament que triga cent quinze dies de mitjana per atendre els pagaments, vulnerant de forma explícita la llei, amb les conseqüències morals, legals i econòmiques que això representa, demanem:

Per què es produeixen aquests retards en els pagaments?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. conseller.

Respon pel Govern el Sr. ministre de Finances. Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Primer, per respondre a la pregunta, tindria que anar sobre l'exposat que ha fet el Sr. Font dient: primer, que el Govern no ha reconegut públicament res; que com no, atén els pagaments amb la mitjana que explicita la llei i que, per tant, no hi ha ni conseqüències morals, ni legals, ni econòmiques, ja que atén allò que especifica la Llei de finances públiques.

Per tant a partir d'aquí, si partim de la base que no hem reconegut públicament res que sigui contrari a la llei, vaig a intentar contestar a la pregunta de per què es produeixen aquests retards en els pagaments. En els pagaments no es produeixen retards, perquè si la llei fixa uns terminis i el Govern els compleix, no hi ha capacitat de produir-se retards sobre aquests pagaments.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. conseller té el seu torn per la rèplica.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Una mica desconcentrat sí que hem trobo davant de la resposta, però bé, jo penso que aquesta resposta que ens ha fet el ministre avui aquí, després de la informació que ha aparegut en els diaris d'aquest país i que eren preocupants. Dic eren, i ho poso al condicional perquè ho està desmentint aquí el senyor ministre, jo penso que hagués sigut necessari o útil o clarificador, aquesta aportació que ens acaba de fer el senyor ministre, fer-la oficial en els mitjans de comunicació perquè almenys, bé, ja que són mitjans que tothom, tot el país llegeix, doncs han deixat la gents bastant preocupada.

Bé, jo com que hem refiut del que diuen els mitjans, a pesar del que diu el ministre, que ell ara ho contradiu, jo penso que no és així, que no es respecten els terminis de pagament i faig confiança a gent que es trobava en alguna reunió on es van manifestar aquestes dades. Jo diria que el Govern hauria de ..., un Govern que a més amb paraules del ministre, s'ha manifestat solvent, que vol ser implacable, que vol generar un nou impuls i que vol anar cap a l'excel·lència, hauria de donar l'exemple, i donar l'exemple, jo penso que li donaria credibilitat. Jo com que em mantinc que penso que no es respecten les condicions de pagament de cara a les adjudicacions públiques en concret, que és on es referia l'article de la premsa en concret, jo comprenc una miqueta la preocupació dels empresaris d'aquest país perquè els empresaris d'aquest país que es

presenten a adjudicacions es troben confrontats amb unes condicions, que al meu entendre, són draconianes però que em felicito que ho siguin, que són una fiança, una retenció, unes homologacions i que, normalment, no es troben correspostes després al moment de fer els pagaments.

El fet que sigui cent quinze dies enlloc dels 90 previstos per la llei això allarga, al meu entendre, una quarta part el termini de pagament i penso que és preocupant. I, sabedors que el Sr. síndic i el Sr. cap de Govern l'altre dia van estar amb el Sr. Sarkozy a l'Elisi, el Sr. Sarkozy, que jo poques qualitats polítiques li reconec perquè no és pas de la meua tendència, una sí que li reconec i que penso que està fent una gran tasca, està creant una comissió a França per intentar justament disminuir els terminis de pagament ja inclús anant més enllà del que preveu la llei perquè això penso que és un tema important, perquè la llei preveu aquí noranta dies, a França i a Europa de mitjana s'estan fixant els terminis en setanta-tres dies i el desig per salut econòmica és del Sr. Sarkozy i de la resta de la Comunitat Econòmica Europea d'anar per escurçar aquests terminis.

Jo penso que ho deixaré aquí i quan toqui el torn de repreguntes, segons com vagi el tema, m'expressaré una altra vegada.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Sr. ministre té el torn per la dúplica.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Em dol que el Sr. Font no tingui cap confiança en el Govern i en aquest ministre i dir que me'n alegro que els països veïns i la Unió Europea segueixi el precedent d'Andorra en el sentit d'escurçar els pagaments. Perquè si bé la llei fixa en el seu article 10 i en el seu article 31, 1,d, des de quan contenen aquest noranta dies -que és des del moment de la fiscalització d'aquest pagament- jo li puc assegurar que el Govern no espera noranta dies, des del moment de la fiscalització paga amb trenta dies de mitja. Per tant, miri, el Sr. Sarkozy segueix l'exemple d'Andorra ja està bé, la Unió Europea també, i vostè escolti, Sr. Font, bé doncs creguis els diaris i ja hem tingut aquesta discussió abans. Quant al que és notícia o no és notícia, i el que diu o no diu el Govern. Govern no es dedicarà a anar desmentint les diferents notícies que passen determinades persones suposo que

interessadament, el que es dedica és a treballar i al que s'ha de dedicar sobretot és a fer complir la llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entraríem, ara sí, al torn de repreguntes.

Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, felicito que hi treballi i que compleixi la llei perquè, que menys, no? Em tenia molt preocupat.

Bé, vostè potser m'ha donat una pista de per on podem desencallar aquesta situació de desinformació o de manca d'informació, o de veracitat de la informació que ha aparegut perquè vostè m'ha citat una dada que jo no coneixia, que m'ha parlat de la fiscalització del pagament, llavors potser és en el temps de fiscalització que hi ha una demora. La llei penso que això també ho contempla, la Llei de contractació pública, i la meua pregunta seria: es produeixen retards en el temps previst de fiscalització dels pagaments?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

És que Sr. Font, la llei només contempla la liquidació del pagament i li llegiré l'article que és de la Llei de les finances públiques, l'article 10 que diu: "*I establert que si l'administració no paga el creditor de les finances públiques en el termini de tres mesos a partir del reconeixement de l'obligació*"... reconeixement de l'obligació per part de l'Administració. Anem a l'article 31.1, d, que diu: "*Liquidació*", i diu: "*La fiscalització de conformitat produeix la contracció del crèdit per l'import liquidat*".

Llavors, jo sé que a vostè li agrada molt fer cites de diccionari, ens les ha fet aquí varies vegades, llavors vaig anar a la contracció al diccionari. Contracció, contreure, i contreure vol dir doncs això, ni més ni menys que contreure una obligació, és a dir, el moment en què reconeix aquesta obligació. Per tant escolti, a vostè li ha arribat informació que no és ben

bé exacta. Nosaltres hi estem treballant, si el que li preocupa, amb la societat de contractistes, per escurçar aquest termini que vostè diu, abans de la liquidació que no fixa la llei, en quant temps s'ha de fer? I per tant, escolti, ja hi estem treballant en això.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria doncs alguna altra repregunta?

Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies per donar-li peu al Sr. ministre de poder acabar l'exposat que brillantment ens estava fent.

En quant, més o menys, estipula vostè que està allargant-se aquest termini de contractació que vostè, tan amablement amb l'agrupació de contractistes, vol escurçar?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Al que es va comprometre aquest ministeri, conjuntament amb el Ministeri d'Ordenament Territorial, és a revisar els mètodes per a què tot aquest sistema sigui el més àgil possible i si ho podem fer, que és el compromís que nosaltres vam contraure amb ells de revisar tots els mètodes perquè en un termini de quaranta-cinc dies es pogués anar al que és la fiscalització de la factura, però d'aquí a dir que el Govern no compleix i que és amoral i no compleix la legalitat doncs, home, hi ha una diferència important, si més no.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra repregunta?

Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Bé, noranta més quaranta-cinc... encara ens havíem quedat curts.

Jo li voldria demanar a veure quines accions estan empenent per modificar aquests mètodes, o aquests processos, o aquestes necessitats que vostè tenen per arribar a la fiscalització? És a dir, per aquest termini de quaranta-cinc dies depèn no sé de què,

-suposo que deu ser de comprovació de factures, etc-, que, normalment quan els hi arriben a vostès ja voldria dir que deuen estar comprovades pels tècnics o per les direccions facultatives de l'obra, però vull dir, a veure, en què consten aquests quaranta-cinc dies i què pensen fer per escurçar-ho?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font per la seva repregunta.

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. Font.

Primer una suma, quaranta-cinc més trenta de pagament són setanta-cinc, i aquest és l'objectiu que s'ha fixat Govern des del moment en què entra la factura del contractista fins que l'acaba cobrant, amb el reconeixement pel mig, d'acord? I segon, miri, no és només un tema de l'Administració pública, és un tema també del contractista perquè en el moment que edités i emetés la factura, aquesta factura ha d'estar correcta també, i així s'eviten procediments de negociació amb tot aquest termini i, per tant, és un tema que ja li he dit jo que estem treballant conjuntament amb l'associació de contractistes per ser encara més àgils abans d'aquesta fiscalització. Però aquí les dos parts han de treballar conjuntament, no és només el Govern, és també l'associació de contractistes que tindrà que obtenir uns compromisos i assolir-los perquè tota la metòdica de treball sigui molt més lleugera i més ràpida.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Jordi Font, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Molt breu i per clarificar el tema perquè és interessant i jo felicito que vostès vagin en aquesta direcció que realment faran un bon favor al país.

Vostè ha dit que és un tema que està compartit entre el contractista que emet la factura i vostès, l'Administració, que l'han de fiscalitzar si no m'erro. Però, entremig, jo suposo que hi ha una labor que és la dels responsables de l'obra o direcció facultativa o els seus representants tècnics que han d'avaluar-la perquè jo penso que... vostè m'ha citat el cas que estigui clara la factura, etc., però bé, això és un cas

problemàtic. Però, en el cas que no hi hagin problemes entremig d'aquestes dues operacions i aquest termini que sembla que és el necessari, ha d'haver-hi l'aval perquè vostès, els de finances, diguin: "Sí senyor, ja hi ha tècnicament l'aval i això és pot pagar". És a dir, és així? Suposo que aquest termini és per comprovar els possibles errors de les factures?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

D'entrada, miri, ja tindríem que entrar en una cosa que és bàsica que és la data de factura que emet el propi contractista i quan aquesta factura s'entrega a la direcció tècnica de l'obra, que sempre s'entrega ja amb bastant posterioritat a la data que regeix a aquesta mateixa factura. Per tant, la primera cosa que ens tenim de posar d'acord amb el contractistes és que no diguin que hi ha un retard de pagament quan aquesta data de factura ja és anterior a la data d'entrega de la factura. Per tant, ja hem de començar a comptar els terminis.

Després, aquí va haver-hi ja un compromís per part del Ministeri d'Ordenament que les direccions tècniques triguessin un temps determinat i no s'allarguessin. Però això, té una contrapartida també, no és un tema senzill, té una contrapartida, que aleshores la direcció tècnica en un moment determinat pot retornar aquella factura i aleshores aquell contractista tindrà que tornar a recomençar tot el procediment. Per tant, jo insisteixo, és un tema complex que l'Administració vol treballar conjuntament amb l'associació de contractistes pel bé de l'interès general del país, com no pot ser d'altra manera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Agafó l'última cosa que ha dit el Sr. ministre, jo vull entendre que aquest desig que es pagui amb un curt... o el termini de pagament del Govern sigui més

curt, escurçar i agilitar els pagaments que tingui el Govern amb els seus proveïdors, amb els empresaris i tot, no només afectarà als contractistes sinó a tothom, a proveïdors i a empresaris que treballen pel Govern, no? Vull entendre això.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

És que la dificultat resideix amb els contractistes, perquè els altres sectors que treballen amb l'Administració pública on el procediment no és tant confús, ni hi ha, en la majoria de casos, validacions de certificacions de tercers, els procediments d'aquesta validació, que dèiem abans, avui dia, abans d'arribar a la fiscalització, en cap cas estan per sobre dels quaranta-cinc dies, en cap cas. I el pagament en tots els casos està, des de la fiscalització fins al moment de pagament, -és a dir, de cobrament per part del proveïdor del Govern-, està en trenta dies. Aquesta és la mitja. Per tant, la problemàtica... hem assolit una problemàtica amb els contractistes concreta, intentant buscar una solució i intentant que aquests contractistes des del moment que han iniciat la seva facturació, doncs, reduir al màxim el termini de pagament, entenent que la situació tampoc és la de fa uns anys i que, per tant, aquests diners de tresoreria, doncs, els hi són beneficiosos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Continuaríem amb l'ordre establert.

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 14 de maig del 2008, relativa a una partida pressupostària de catorze milions d'euros per a la construcció del futur heliport.

Fou registrada amb el número 578, i s'ha publicat en el Butlletí número 28/2008 del 20 de maig.

Exposa la pregunta el president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado, teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Hem pogut constatar l'existència d'una partida pressupostària de catorze milions d'euros per a construir un futur heliport que ha d'anar ubicat a la parròquia de Sant Julià de Lòria, prop de la frontera del riu Runer. No volem qüestionar en cap moment la utilitat d'aquesta infraestructura de comunicació però, considerant que existeixen diferents tipus d'heliports en funció del nombre de vols que hauran d'acollir, volem demanar el següent: considera el Govern que catorze milions d'euros és un pressupost adequat per a construir un heliport de les dimensions que requereix el nostre país?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Ordenament. Teniu la paraula.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

L'heliport nacional d'Andorra és un dels projectes importants per aquest Govern amb el qual el Govern s'hi ha compromès. Descartat el tema de l'aeroport en determinat moment, descartat temporalment per l'anàlisi més aprofundit, l'heliport considerem que és una realització necessària, per no dir imprescindible, pel país. A partir d'aquí, com tothom n'és coneixedor per haver-se publicat, el Govern va licitar, el mes d'abril d'aquest any, els treballs de redacció del projecte de construcció i la direcció de l'obra de l'heliport, efectivament a Sant Julià de Lòria, a la zona de la Borda Vidal a la frontera del riu Runer. Hem de tenir en compte que això és la licitació per fer el projecte no és la realització de l'obra òbviamment.

El termini per presentar ofertes s'acabava el dia 16 de maig, el 16 de maig ja ha passat i avui puc dir que hi han hagut sis ofertes... sis, per tal de fer aquests treballs. Aquestes sis ofertes estan en aquest moment en examen per tal de prendre la decisió que correspongui d'adjudicació o de declaració de desert que també podria passar, confio que no serà així. A partir d'aquí, per fer aquests treballs, hi ha una estimació base del preu del cost de l'heliport. Aquesta estimació base, diguem-ne el preu de referència són 9 milions d'euros que serveix únicament en aquest estadi per estimar la xifra d'honoraris que correspongui. Aquest projecte té la corresponent dotació pressupostària que òbviamment no són 9 milions d'euros, perquè en aquest moment

no es precisen, sinó que és un plurianual de, en total, 1 milió d'euros, que està recollit en el pressupost de l'any 2008. El projecte pressupostari és el 2001-9, subconcepte 609-10, que té caràcter plurianual. Hi ha 500.000 euros aquest any, 250.000 euros l'any que ve i 250.000 euros l'any següent. A partir d'aquí, amb aquest milió d'euros es podran pagar els honoraris que es generin per aquesta fase de redacció del projecte i en el seu moment s'haurà de veure quina és la xifra que realment es precisa i que llavors haurà de ser objecte de la seva assignació pressupostària sigui en el pressupost ordinari, sigui, si és el cas, amb la Llei de noves formules de finançament i contractació que ben aviat sortirà publicada i ben aviat podrem estrenar fent unes primeres adjudicacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Tarrado té el seu torn per la rèplica.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

En cap cas, des del nostre grup parlamentari, hem qüestionat la importància de les infraestructures que es puguin fer a Andorra. A veure, des del nostre grup parlamentari l'única pregunta que ens fem moltes vegades i sobretot quan es parla d'infraestructures importants, en aquest cas com un heliport que podem acabar no sé si seran els 14 milions dels que he parlat o seran 9 milions al final quan estigui acabat aquest heliport. De totes maneres entenem que 9 milions és una suma importantíssima per un heliport. No sé quin tipus d'heliport necessita el país i això suposo que els estudis ens ho diran. No sabem si tampoc serà el lloc adequat però entenem que aquesta pregunta ha estat, doncs, per suscitar una mica i tornar a revivre una mica, a posar a dalt de l'escena política i sobretot de l'escena de l'interès del país, doncs poder tornar a discutir una mica més intensament, jo no diria de la utilitat perquè d'utilitat se li pot donar la que es vulgui, perquè una infraestructura d'heliport pot ser més gran o més petita en número de vols i en número de passatgers però on podem arribar a qüestionar potser el valor de realització d'un heliport és amb la quantitat del valor perquè és clar, nosaltres entenem que un heliport no fa falta que sigui una infraestructura ni peculiar, ni que sigui cap *virgueria* com acostumem a fer últimament. I entenem que un heliport hauria de ser una cosa senzilla però a partir d'aquí ho guardaré per les repreguntes.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado.

Sr. ministre té el seu torn per la duplica.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

L'heliport no sé si ha de ser senzill o complicat, o una *virgueria* com ha dit. No sé, ha de ser un heliport que sigui útil. El Govern, en aquest moment, sap quines són les seves prioritats.

Vostè, senyor conseller, em diu: "No sé si el lloc adequat és Sant Julià a la Borda Vidal", Govern creu que sí en aquest estadi. Vostè hem diu: "No sé quin tipus d'helicòpter han agafat, no sé quin..." El Govern té l'obligació de saber-ho. Va agafar com a helicòpter de referència un Sikorsky S61N, tant per les seves qualitats tècniques com per les seves característiques i la presència en el mercat, amb un número de passatgers que és el que pot ser més entenedor -de 26-28 passatgers.

Però, anant a la seva rèplica, i duplicant en relació al que acaba de dir, doncs pensen que el Govern el que ha tret a concurs ara són quatre fases progressives i que poden ser excoents. Aquest heliport el Govern vol que sigui una realitat i per això hi treballa però en el seu moment podria el Govern decidir que no ho fos, perquè el Govern adoptant aquests principis de previsió que tant se'ns demanen amb el tema hídric i que apliquem amb el tema hídric, que també apliquem amb el tema de la navegació aèria, doncs a tret a concurs el projecte amb quatre fases: la primera fase és l'estudi econòmic i de mercat i l'estudi d'impacte ambiental, bàsic; la segona fase, si és que es supera la primera, és la definició de les afectacions urbanístiques, aquesta suposo que se superarà, perquè afecti com afecti s'haurà de tirar endavant; l'altra fase és l'avantprojecte, i finalment, si escau, a la vista del resultat d'aquests estudis, la redacció del projecte constructiu. Doncs, penso que el Govern té la voluntat ferma i decidida de realitzar aquest heliport nacional d'Andorra, constitueix un dels seus compromisos com a grup polític del Partit Liberal d'Andorra i del govern liberal i per conseqüent hi treballa sense pretendre que sigui cap cosa extraordinària sinó que sigui realment una instal·lació adequada a les característiques d'aquest país i que pugui ser útil pels desplaçaments en helicòpter.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entraríem, doncs, al torn de repreguntes.

Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Celebro que el Govern vulgui fer una obra... una infraestructura adequada al país. Ja veurem el resultat final, però de totes maneres em sembla que 9 milions d'euros no deixen de ser també molts diners per una estació d'heliport.

Com a repregunta, m'agradaria saber si aquest heliport... -no sé el que diu realment l'estudi-, si aquest heliport serà explotat pel Govern -per l'Estat- o hi ha previst que siguin companyies privades que vinguin a aterrar i a portar els passatgers a Andorra?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

L'heliport serà sempre explotat per l'Estat, sempre, perquè és l'heliport nacional d'Andorra.

Quin sistema d'explotació s'utilitzarà? Per via directa o per via indirecta de concessió administrativa? Doncs s'haurà de veure en el seu moment, s'haurà de veure. Jo li puc donar una opinió: com que estem en un Consell de control i d'impuls de l'activitat política, doncs aquesta pregunta la interpreto com d'impuls no de control. I com a opinió, li diré que penso que això s'hauria de donar en concessió, ho penso, ho crec. En concessió i crec que hauria de comprendre el cost de la realització de l'obra, hauria de comprendre l'explotació durant un termini i penso que és un projecte, una infraestructura, que encaixarà perfectament dins de la Llei de fórmules de finançament i contractació a llarg termini que ben aviat entrarà en vigor i que permetrà fer el túnel dels Dos Valires, el desviament de Sant Julià i el desviament de la Massana. Jo penso que, de cara a l'any que ve, el Govern hi pot afegir i pot proposar al Consell General...

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

El Sr. Xavier Jordana:

... aquest projecte.

El Sr. síndic general:

Perdoni que sigui estricte amb el temps. Demanaria, si us plau, de recentrar-nos amb la pregunta original i

en tot cas també donaria peu també a què la resposta fos en virtut de la pregunta original.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Celebro que tinguem un ministre tant llançat però bé, a vegades ... Sí, perquè aquí ens està explicant ja que, mare de Déu, pobre país, semblarà un Gruyère al final.

Per recentrar-nos en el tema de l'heliport, el lloc que explica aquí a la frontera del riu Runer és un lloc ja sense discussió, és un lloc acabat, és el lloc on anirà? Si ens ho pot reconfirmar.

El Sr. síndic general:

Jo, senyor conseller, reformularia una mica el debat de la pregunta original que és: "el cost de l'heliport", ja que és la pregunta original que estem portant. A partir d'aquí, Sr. ministre té el seu torn per respondre.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Per contestar una pregunta d'impuls no hi ha problema, encara que s'allunyi de la pregunta inicial.

Si ens haguéssim de comparar, jo no hem compararia amb Hongria, més aviat m'agradaria comparar-me amb Dubai. De fet, per això ni amb un país ni amb l'altre, al mig, "*in medio veritas*", ni tant ni tant poc. Quant al si el lloc és definitiu, doncs és definitiu però la manera de ser definitiva comporta estar sotmesa a uns condicionants tècnics. Hi ha d'haver també el corresponent estudi des del punt de vista aeronàutic que digui si l'aproximació a aquest lloc és realment la que ha de ser i tots els condicionants que comporta. Però pel Govern, de moment, sí que és definitiu aquest lloc, i per què és definitiu? Doncs, perquè tenim un estudi d'un organisme qualificat, autònom i independent, com és la OACI, de la qual formem part, que tothom coneix perquè se'n va parlar en el seu moment, que la OACI precisament després de fer els corresponents estudis en diferents llocs dels país va dir, va indicar, que el lloc idoni, a criteri de l'expert de la OACI que va venir, el Sr. Norman Taylor Fher, canadenc, i coneixedor d'aquesta matèria, doncs, va indicar que aquest és el lloc idoni al seu criteri i per aquest motiu el Govern l'ha fet seu a l'espera que els estudis que s'han de fer...

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

A part de la seva interpretació, doncs sigui per impuls o no, que realment doncs és la feina que em correspon a mi com a president de decidir-ho. Li agraeixo una mica l'agilitat que li dóna a la meva feina.

Hi hauria, doncs alguna altra repregunta?

Sr. Josep Dallerès haviu demanat la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Era la mateixa pregunta que ha posat el Sr. Tarrado i ja em dono per contestat.

El Sr. síndic general:

Hi hauria, doncs alguna altra repregunta?

Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta original del Sr. Tarrado era el cost i jo faig aquesta pregunta preocupat perquè aquest cost després no sigui desmesurat per problemes ara des del projecte. M'he quedat, no volia intervenir però he vist que heu fet referència a què baseu... o que un dels punts de referència és un helicòpter concret. Heu donat una marca i un model d'helicòpter quan jo crec que s'haurien d'agafar els estàndards, la legislació europea o la que correspongui i veure els tipus d'helicòpters, no un helicòpter concret per saber que aquest heliport podrà tindre la funcionalitat que requereix el país. No que només pugui vindre aquest helicòpter sinó que puguin vindre els que hagin de venir.

Lavors jo demano, suposo que el projecte està basat amb això, amb els tipus, amb els estàndards d'helicòpters -que hi ha segons les diferents legislacions europea o dels països veïns, o les que correspongui- i no només amb un model i una marca concreta d'helicòpter?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. conseller. Sr. ministre.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Tornant a la pregunta inicial, la pregunta eren els 14 milions pressupostats.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre lamento, ara sí, intervenir. És la tercera vegada i a la tercera va la vençuda. Li agrairia que contestés i deixés la feina de la presidència per a mi.

Contesti a la pregunta i deixi's estar de si toca o no toca.

El Sr. Xavier Jordana:

L'helicòpter determinant és el tipus d'helicòpter quines característiques s'utilitzen per redactar un projecte. El fet que el Sicorsky S61N sigui l'helicòpter determinant només és un criteri orientatiu. Mai vol dir, de cap manera voldria dir, que només pugui aterrar aquest tipus d'helicòpter. Per tal de construir qualsevol instal·lació aeronàutica, sempre hi ha d'haver el que és diu l'helicòpter determinant que és el que fixa les característiques de la instal·lació aeroportuària i per conseqüent no sols podrà aterrar el Sicorsky sinó qualsevol helicòpter que tingui aquestes característiques o inferiors, que són les que serveixen de referència per tal d'abastir la infraestructura.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Doncs, si no hi ha cap més repregunta farem una breu pausa de deu minuts i continuarem tot seguit.

(Són les 17.15h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 17.30h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Bé doncs, reprenem la sessió.

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 16 de maig del 2008, relativa a la Proposta d'acord instant el Govern a negociar amb la concessionària del túnel d'Envalira unes condicions tarifàries especials pels habitants del Pas de la Casa i per a les persones que hi tenen el seu lloc de treball.

Fou registrada amb el número 623, i s'ha publicat en el Butlletí número 28/2008 del 20 de maig.

Exposa la pregunta la Sra. Maria Pilar Riba, teniu la paraula.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

El Consell General, en la sessió ordinària celebrada el 22 de novembre del 2007, va adoptar el següent Acord.

S'encomana al Govern que iniciï les negociacions escaients amb la societat concessionària del túnel d'Envalira amb la finalitat d'aconseguir, en el termini més breu possible, pels habitants del Pas de la Casa, així com per les persones que hi tenen el seu lloc de treball permanent, ja sigui la gratuïtat o, si més no, uns abonaments que vinguin a reduir de manera important el sobrecost suportat pel fet de l'aïllament del Pas de la Casa en determinades èpoques de l'any.

Havent transcorregut sis mesos de l'adopció del present Acord per part de tots els grups parlamentaris, es pregunta:

En quin punt es troben actualment les negociacions amb la societat concessionària del túnel d'Envalira?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. consellera.

Respon pel Govern Sr. ministre d'Ordenament.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament han transcorregut sis mesos, però en aquests sis mesos el Govern no ha pas estat inactiu. Ben al contrari, a partir de l'Acord del Consell General és van iniciar les negociacions amb la societat concessionària Túnel d'Envalira, SA. Aquestes negociacions, com diu molt bé la pregunta perquè són negociacions, s'emmarquen amb el contracte de concessió que com sabem preveu entre altres aspectes que s'ha de mantenir l'equilibri econòmic financer. A partir d'aquí, tenint en compte que l'Acord del Consell General vol o bé la gratuïtat o bé reduir el preu de manera important, s'han de fer els càlculs en base a dos paràmetres: l'Acord del Consell General d'un costat, que és el que ha de primar, i d'un altre costat les diferents situacions de vehicles possibles, els escenaris possibles. Hi ha vehicles que passen pagant i continuaran passant pagant de la mateixa manera, n'hi ha que passaven pagant i continuaran passant sense pagar, si és gratuït, o pagant una part, en el cas de que hi hagi una reducció, i hi haurà nous vehicles que no

passaven i que ara passaran sense pagar o bé pagant una part.

Tot això posat en relació o bé a la gratuïtat o bé amb una reducció substancial que s'estima entre fins al 50% o fins el 25%. A partir d'aquí, d'aquestes negociacions hem tingut una proposta de la concessionària que proposa que el Govern es faci càrrec òbviament dels vehicles que passaven pagant i que seguiran passant sense pagar -perquè això és una pèrdua neta, una pèrdua total-; quant als vehicles que no passaven i que ara passaran proposa que el Govern pagui el 90%. Si fos la gratuïtat total això comportaria una subvenció anual -que és on hem d'acabar- de 2.300.000 euros. Si fos una reducció del 50% seria un import de 700.000 euros. A partir d'aquí, i per no allargar-me, s'han fet una sèrie de reunions i de negociacions perquè el Govern ho va creure excessiu, massa avantatjós per la concessionària, i el Govern ha fet una contraproposta de pagar el 25% de la tarifa amb la qual cosa la subvenció seria de 1.050.000 euros a l'any -si es considera que ha de ser gratuït per aquestes persones-, i si fem una reducció del 50% la subvenció seria de 400.000 euros. La concessionària no hi està d'acord, ha renunciat a les pretensions inicials, però és manté en què el Govern pagui el 50%.

La posició final del Govern no la puc desvetllar perquè forma part del procés de negociació que procurarem que s'acabi aviat però, no ha de superar el 25%, amb la qual cosa tindríem una subvenció màxima d'1.000.000 d'euros a l'any. Això seria durant un període experimental d'un any i com a conclusió he de dir que hi havia una posició inicial negociadora molt dura, diguem-ho així, econòmicament parlant pel Govern per part de la concessionària, hi ha hagut una postura intermitja més flexible i ara ens estem atansant... -per utilitzar una paraula andorrana del dret d'atans, d'atansar-se-ens hem atansat fins al punt que penso que ben aviat arribarem a un acord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sra. consellera té el seu torn per la rèplica.

La Sra. Maria Pilar Ribà:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre no dubtava que el Govern hagués pres les negociacions escaients. El que sí que em preocupava bastant és que sis mesos després de l'Acord adoptat en aquesta Cambra encara no es conegués cap resultat al respecte.

L'acord precisava que les negociacions s'havien de portar a terme en el termini més breu possible, cosa que es va allargant.

Els arguments que ens acaba de donar si bé es poden tenir en compte certs, no són els vàlids en general, pel retard tan important que sofreix aquest tema.

El que li demanaria avui és que aquestes negociacions s'agilitin al màxim, que no s'allarguin més i que el Govern posi tots els mitjans perquè els resultats satisfacin plenament tant els habitants del Pas de la Casa com els que hi tenen el seu lloc de treball permanent, i que es solucioni així la manca de sensibilitat que va tenir el precedent Govern envers a aquest col·lectiu a l'hora d'adjudicar la corresponent concessió administrativa al juliol del 1998.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ribà.

Sr. ministre, el seu torn per la duplica.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern no té interès en que això s'allargui, no vol que s'allargui, però recordem que es tracta d'un procés negociador i que el que no podem fer, el que no pot fer el Govern, és forçar res que defaci l'equilibri econòmic financer de la concessió. El Govern pensem que això ho ha de pactar... ho ha de pactar. Ho podria imposar el Govern, però ho pot imposar amb conseqüències econòmiques i financeres, o sigui pagant. Si haguéssim accedit a la primera pretensió o a la primera demanda de la concessionària doncs imaginis que això hauria costat al Govern, en el cas que parlem de gratuïtat, 2.300.000 euros, una xifra considerable. Penso que el Govern, vetllant per l'interès general, inclou també l'interès dels veïns i dels treballadors del Pas de la Casa, però inclou un concepte molt més ampli, penso que el Govern està actuant amb termini, tenint en compte que és una negociació. Que el Govern ho tindria molt fàcil d'acabar la negociació, miri fent la proposta inicial i acceptant la pretensió de la concessionària s'hauria acabat, però hem pensat que hi ha d'haver aquest procés negociador per mantenir sempre aquest equilibri tan fràgil entre l'interès general que s'ha de respectar i l'interès econòmic de la companyia concessionària.

Només per acabar dir que el Govern es va interessar immediatament... l'Acord del Govern... perdó, l'Acord del Consell General instant al Govern a fer aquestes actuacions és del dia 22 de novembre i la carta que vaig rebre després de la petició feta a la

concessionària és del dia 3 de desembre. Del 22 de novembre al 3 de desembre, o sigui 13 dies o 14 més tard.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

El Sr. Xavier Jordana:

Una comunicació del president.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Ja entràriem doncs al torn de repreguntes. Sra. Riba.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sr. ministre, aquest procés negociador s'allargarà molt encara o bé tenen esperances que sigui el més curt possible? En quin nivell es troben actualment aquestes negociacions? Es resoldrà en poc temps o encara s'allargarà molt?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

L'interès general i dels veïns fa que això no s'hagi d'allargar. El Govern pensa en l'interès dels veïns del Pas de la Casa i no s'ha d'allargar. Abans he dit que ens estem en procés de, des d'un allunyament inicial important hem anat negociant i ara ens estem atansant. Penso que aquest atansament no s'ha d'allargar gaire però una negociació és una negociació. Podem cedir si el Govern cedeix amb les pretensions i està d'acord a fer un xec anual de subvenció doncs, no s'allargaria gens. Però, penso una vegada més que hem d'equilibrar l'interès d'aquesta negociació amb l'interès general i hem d'aconseguir un tracte que sigui equilibrat i que el dia que el ministeri de Finances hagi de fer el corresponen pagament, en temps degut, doncs que es pugui explicar aquell xec que es fa, aquella subvenció que es paga, per què es paga? i amb quina negociació prèvia mereix? Perquè el Govern com a administració pública que és, que ha d'actuar amb transparència sempre se li podrà preguntar per què s'ha fixat aquesta xifra? A què respon aquesta subvenció? Com es va negociar aquest tema? I volem que el Govern negociï en temps degut, amb el màxim rigor i sense

precipitació, òbviament fent-ho amb la major premura.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta? Sra. Riba.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Sí, Sr. ministre.

Doncs, si bé he entès, la negociació per la gratuïtat representaria 2.300.000 euros. Vostès que adoptaran? Gratuïtat, en definitiva, o preus preferencials? Quina és actualment la negociació que s'està portant a terme: per la gratuïtat o per preus preferencials?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. consellera.

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Com en tota negociació el Govern negocia amb totes les opcions obertes, totes. Aquí tinc un quadre, un quadre que forma part de la negociació, amb el qual s'examinen totes les possibilitats, des de la gratuïtat total, passant per una reducció fins al 50%, inclús arribant a una reducció del 25%. Però òbviament les columnes econòmiques, que ara no m'hi estendré, però les columnes econòmiques que donen el resultat final dels ingressos de la concessionària són bastant diferents i aquests ingressos de la concessionària s'han de posar en relació amb els ingressos obtinguts l'any anterior pel mateix període i fer que siguin equilibrats. Aquí està la negociació. O sigui, les opcions el Govern de moment no n'ha pres cap, està negociant amb les opcions obertes per tal d'obtenir el millor tracte equilibrat perquè és una concessió pública, no estem negociant amb un particular, i és de l'interès públic que hi hagi l'equilibri i quan haguem acabat la negociació el Govern haurà de decidir si aplica la gratuïtat total o si aplica una reducció del 50, del 25 o superior, la que es consideri. Sempre tenint en compte les conseqüències econòmiques.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria doncs alguna altra repregunta?
Continuaríem doncs amb l'ordre establert.

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Blasi Vidal, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 20 de maig del 2008, relativa al cost del projecte de la nova seu dels Arxius Nacionals.

Fou registrada amb el número 624, i s'ha publicat en el Butlletí número 28/2008 del 20 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Carles Blasi, teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

El passat mes de desembre, i en el marc del pacte entre els grups parlamentaris Liberal i CDA + SXXI i el Govern, per a l'aprovació del pressupost d'enguany, van decidir descartar la construcció de les noves dependències dels Arxius Nacionals tal com havia projectat el Govern i unir aquest projecte amb el del Museu Nacional.

Fins aquell moment però, tal com figura en diversos edictes d'adjudicació publicats al Butlletí Oficial, ja s'havien adjudicat l'avantprojecte (700.000 dòlars), el projecte (700.000 dòlars + 15.000 dòlars mensuals), el control tècnic i jurídic del contracte amb Frank Gehry Partners (275 dòlars/hora) i l'estudi de revisió del programa arquitectònic (21.944 euros). Per tant, una part d'aquests treballs ja s'havien realitzat i, doncs, probablement pagat.

Ateses les consideracions exposades es pregunta: Quin és l'import pagat durant l'exercici 2007, per qualsevol concepte, en relació al projecte de la nova seu dels Arxius Nacionals?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. conseller.

Respon pel Govern el Sr. ministre Minoves. Teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

El total de l'import pagat durant l'exercici 2007 per tots els conceptes relacionats amb el projecte de la nova seu, doncs dels Arxius Nacionals és de 645.600 euros amb 89 cèntims.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. conseller teniu el seu torn per la rèplica.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

645.600 euros que no han servit per res. 645.000 euros llengats. Un fet que és greu i que encara ho és més tenint en compte l'estat actual de les finances públiques i la situació econòmica general del país. És tracta una vegada més d'un acte d'irresponsabilitat d'un Govern que engega projectes sense el suport parlamentari suficient, i també un acte de menyspreu a aquesta cambra al prendre compromisos de despesa quaranta vegades superior a la quantitat aprovada pel Consell General en el pressupost de l'exercici 2007, pel concepte aquest, únicament de la redacció del projecte de l'Arxiu Nacional. Aquesta excel·lència en la gestió pública i en les relacions amb el Consell General continuen amb la presentació dels comptes.

He hagut de fer aquesta pregunta perquè quan vam rebre la liquidació de comptes que el Govern tramet als grups parlamentaris i als consellers, en la liquidació pressupostària de l'exercici 2007 no hi consta cap quantitat compromesa ni pagada pel concepte dels Arxius Nacionals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Sr. ministre teniu la paraula per la duplica.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Haig de rebatre molt directament i molt clarament aquesta afirmació categòrica que no ha servit per res, al contrari, aquests diners estan molt ben esmerçats i ben esmerçats en aquest projecte que recordo continua, el que en aquell moment es va acordar és que no es faria per concessió però el projecte continua.

D'aquests diners -aquests 645.600 euros- 517.904 s'han fet efectius doncs, al Sr. Frank Gehry, l'arquitecte, pel que fa al disseny de volums i la maqueta de volums i al disseny concursant que va participar per obtenir doncs, el disseny final que encara no hem tingut. Per tant, aquest disseny de volums i aquesta maqueta de volums és perfectament vàlida i serveix amb tots els diagrames que s'han fet

pels Arxius Nacionals que es faran i el museu final doncs, que s'acabarà fent en el nou terreny que ens ha facilitat i que ens facilita el Comú de la Massana. Són diners ben esmerçats, són diners perfectament vàlids en un projecte que s'està fent en aquest moment.

Després diu que no ha rebut els comptes. Miri, jo el que li dic és que tot el que s'ha fet, les adjudicacions i tot el procés molt ben determinat d'aquests pagaments han estat sotmesos sempre al control permanent de la intervenció general del Govern. Per tant, s'ha fet tot d'acord amb les lleis i la legislació d'aquest país.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Entraríem ara, doncs, al torn de repreguntes.

Sr. Carles Blasi teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, 517.000 euros pel disseny del projecte, quan canvien el programa del projecte i canvien el terreny on s'ha de realitzar és evident que aquí el projecte no serveix per res, se n'ha de fer un altre. Això és evident a no ser que, bé, l'arquitecte, com que el Sr. Gehry vistes les seves característiques sempre fa edificis ondulats i metàl·lics potser sí que serveix perquè els fa a tot arreu iguals. Però, en tot cas a mi em sembla que no haurà servit de gran cosa.

Per tant, entenc que el projecte no és vàlid perquè per aquest mateix criteri li podríem dir, abans hem parlat de l'heliport, el Govern va fer un projecte d'un heliport fa uns anys a cal Rosselló, on actualment està ubicat el forn incinerador, doncs miri Sr. Jordana agafi aquell projecte i faci'l a la Borda Vidal i ens estalviarem tots els milions d'euros que ens ha dit ara...

El Sr. síndic general:

Sr. conseller si pot formular la repregunta, si és tan amable, i centrar-se en el tema original.

El Sr. Carles Blasi:

... amb l'estudi.

El Sr. síndic general:

Molt breument.

El Sr. Carles Blasi:

Bé, jo voldria preguntar molt breument, que vist que en la liquidació de comptes no hi figuren aquestes quantitats si és que pensen arreglar-les i si és que això també es pot produir en altres projectes?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. conseller.

Sr. ministre. Sí, respon el Sr. ministre de Finances, teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, Sr. conseller, jo li puc assegurar que si aquestes quantitats s'han pagat hi consten en la liquidació pressupostària, que no hi constin en el projecte que vostè ha vist. Ara, demani'm la liquidació, li faré arribar la liquidació dels estudis i projectes que deu ser un dels altres comptes que hi han allà i segur que hi constarà. Per tant, home! dir i asseverar així tan taxativament que aquests pagaments no consten als comptes de Govern o als comptes que s'han liquidat al Govern, home! és molt fort perquè és tant com dir que Govern practica pagaments amb fonts reservats cosa que no fa. Per tant escolti, jo puc assegurar-li que aquests pagaments hi són als comptes i no només això sinó que em compromet-ho a fer-li arribar, si vol les factures i els comptes en els quals o a càrrec de quins comptes s'han liquidat aquestes factures.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Continuaríem amb l'ordre del dia establert.

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 20 de maig del 2008, relativa al rendiment dels fons de reserva de la CASS.

Fou registrada amb el número 625, i s'ha publicat en el Butlletí número 28/2008, del 20 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Josep Dallerès, teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta diu així: en la premsa del passat dia 11 de maig tothom va poder llegir que, i cito, “Els fons de reserva de la CASS van tenir al 2007 una rendibilitat de només l'1,75%” -fi de citació.

A primera vista sembla que quelcom sorprèn si es té en compte que si es realitza una mitjana del que s'ha estat pagant per certificats de dipòsit a termini fix durant l'any 2007, de ben segur sobrepassaria abastament aquest 1,75% obtingut.

Tot i ser plenament conscient que els acords de Consell no constitueixen marc legal, sí estipulen un marc polític que cal tenir en compte, i més, quan aquests han estat adoptats per unanimitat de la Cambra, vist que representen el que pensa el conjunt dels representants elegits pel poble.

Vist l'exposat, demano: s'ha tingut en compte, en el moment de prendre decisions sobre inversions i desinversions de la CASS, l'estipulat en els diferents acords del Consell referents a la matèria i s'ha posat en coneixement de la comissió creada a tal efecte qualsevol canvi de criteri respecte a l'expressat en els acords per tal que la Comissió de seguiment d'inversions i desinversions de la CASS pogués emetre el seu parer al respecte?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès.

Respon pel Govern Sr. ministre de Finances, teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Dallerès, jo la veritat és que no sé que contestar-li aquí, perquè la Comissió d'inversions i desinversions de la CASS depèn del Consell General i per tant en cap moment, depèn del Consell General, i en cap moment ha informat al Govern de les seves decisions, aquesta pròpia comissió.

Si bé es veritat que en aquesta comissió de seguiment d'inversions i desinversions hi ha un membre de Govern, és veritat això, aquesta comissió sempre s'ha reunit sobretot pel tema de les desinversions, no per les inversions. I per tant, per això li dic que no sé que contestar-li en aquest aspecte. Quant a una manera més general, com un dels ministres de tutela de la CASS sí que hi han contactes amb la CASS, sí que s'ha insistit molt a la CASS, durant el temps que portem, que creï una comissió delegada pel seguiment dels fons de reserves, que això segons els seus estatuts ho pot

crear, i amb gran plaer a la memòria del 2007, dels estats financers que es van adjuntar al M. I. Consell General, ja hi havia la composició d'aquesta comissió delegada però clar, en qualsevol cas la comissió delegada aquesta que té el Consell d'administració de la CASS alhora de poder prendre unes decisions que siguin les escaients pels fons de reserva no té res a veure amb aquesta comissió de seguiment d'inversions i desinversions que interpretem que reporta, per les actes que hem pogut llegir, el Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Dallerès, té el seu torn per la rèplica.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Em sembla que està confonent dos comissions. Una comissió és la comissió del Consell, que és la comissió de Finances presidida pel Sr. síndic, aquesta és la comissió del Consell que pren coneixement. Jo, al posar la meua pregunta, faig referència a la comissió tècnica de seguiment que són tres membres, està composta per tres membres: un nomenat pel Consell General, un segon nomenat pel Govern i un tercer nomenat per la pròpia CASS, que únicament tenen, han d'emetre -segons l'acord aquest del Consell de l'any 93- un parer en cas d'inversions o en cas de desinversions. És cert que quan més s'ha reunit aquesta comissió ha estat per desinversions però el mandat que tenia era tant per inversions com per desinversions de la CASS, i faig referència a la comissió tècnica. És evident que la comissió del Consell si no hi ha moviment que es faci no té perquè reunir-se. Cada vegada s'ha reunit la comissió del Consell quan hi ha hagut, a demanda de la CASS, s'ha informat la comissió tècnica i el membre que representava el Consell com a mínim, -així va estar almenys durant els dotze anys que vaig formar part d'aquesta comissió-, llavors la comissió es reunia, analitzava, prenia nota del que deia el tècnic o els diferents tècnics, perquè hi ha hagut parers en els quals els tècnics havien coincidit i a vegades no, i no tenia altra cosa. Després, una altra cosa és quan arriben els comptes i les liquidacions.

Llavors la pregunta era senzillament si s'havia aprovat? Jo crec que... “No sé que contestar-li...” jo crec que la contesta és obvia, és a dir, és no vist que hi ha hagut unes inversions i que jo no tinc constància que el Consell hagi sabut res d'això.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Dallerès.

Sr. ministre Mirapeix, té el seu torn per la duplica.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

A veure Sr. Dallerès, efectivament la comissió jo l'he reconegut que hi havia un membre del Govern, però també he reconegut que aquesta comissió les vegades que s'ha reunit era per desinversions i que el Consell General havia nomenat un representant dins d'aquesta comissió, que era l'empresa Ernst & Young, i a veure, jo quan li he dit que no sabia que contestar-li és perquè he suposat, i es veu que no ha estat així, que Ernst & Young ha informat al Consell General, ja que era el membre que havia designat el Consell General.

Ara, dit això, jo insisteixo en què aquesta comissió tècnica de seguiment d'inversions i desinversions de la CASS es va crear, o sempre, totes les actes que jo he pogut veure d'aquesta comissió, sempre s'ha parlat de desinversions. Sobretot per tot el tema que va passar amb la CASS i amb aquestes desinversions que s'havien d'anar fent. Si més no, a més aquesta pròpia comissió tècnica d'inversions i desinversions s'ha desfet, almenys el Sr. d'Ernst & Young va dir que se li havia acabat el mandat.

Per tant, perdoni, per això li he dit que no sabia que contestar-li, perquè jo si que he anat amb algunes d'aquestes comissions d'inversió i desinversió, no s'ha parlat de la rendibilitat de la cartera i l'única cosa de la que s'ha parlat és de les desinversions que quedaven encara un terrenys a Espanya per desinvertir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Doncs, exhaurits els torns de rèplica i duplica passàrem a les repreguntes.

Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Em serà difícil fer una repregunta vist que no estem d'acord sobre el marc "legal" sobre aquest acord del Consell. És a dir, jo no tinc constància que la comissió hagi desaparegut vist que no conec cap acord del Consell o llavors que la faci desaparèixer i es va crear per un acord del Consell.

Ara, el que es queda perplex sóc jo. Doncs, em tocarà demanar al Sr. ministre si coneix un acord del Consell que hagi fet desaparèixer la comissió? Perquè

no veig quina altra pregunta puc posar i tinc la impressió que estem a dos nivells diferents.

Existeix una comissió tècnica i la comissió tècnica es va crear pel Consell. Es convocava des de la pròpia CASS quan es feia passar als tècnics una proposta amb desinversió o amb inversió, i és cert que n'hi ha hagut més de desinversions, però es va crear aquesta comissió justament per evitar que tornés a passar el que havia passat ja, mirant de treure lligó del passat. Doncs, no puc entendre ...

El Sr. síndic general:

Es manté la repregunta Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

No puc entendre ...

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies, Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Jo, Sr. Dallerès...

Gràcies Sr. síndic, perdó.

Jo, Sr. Dallerès, el que li he dit és que el representant de l'empresa d'Ernst & Young no va, que era el tècnic designat pel Consell General.

Aleshores, jo la relació que tingui el representant de l'empresa d'Ernst & Young amb representació del Consell General i per què no va, jo ho desconec, això el primer, i el segon que li he dit també, Sr. Dallerès, és que a aquesta comissió sempre s'ha parlat de desinversions i de fet, bé, vostè em diu que no, jo crec que l'esperit d'aquesta comissió van ser les desinversions i de fet hi ha una carta també de la CASS del seu dia, quan vostè era síndic general, on feia tota la relació de les funcions que tindria la comissió tècnica i sobretot, sobretot era determinar una política del procés de desinversió de la cartera de valors, avanços i préstecs. Per això s'analitzarà la cartera de valors, avanços i préstecs a llarg i curt termini, cas per cas, obtenint la informació que es consideri necessària per determinar la política...

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva resposta.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria doncs alguna altra repregunta?

Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, efectivament la carta aquesta fa -no s'ha de treure del context- correspon a un bon moment molt determinat i molt concret que és el moment en què es tractaven el tema de les desinversions però el que regeix i el que crea la comissió és un acord del Consell, que si bé l'acord del Consell del 93 en un primer temps, és el punt tres d'un informe que presenten conjuntament la Comissió de Finances i Pressupost i la Comissió d'Afers Socials, si bé, tal com està presentat al Consell inicialment, només parla de desinversions, es fan dues modificacions concretes en el curs del debat del Consell, una a proposta, si mal no recordo, del Sr. Jordi Torres, l'altra a proposta del conseller Ramon Canut, que modifiquen el tenor de l'acord inicial, l'un demanant que aquesta comissió es presideixi, en el cas del Consell, quan retorna cap al Consell, estigui presidida pel Sr. síndic, i l'altra que s'incloguin les inversions. Justament, hi ha hagut en el decurs del temps...

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès si pot anar formulant la repregunta si és tan amable. Molt breument.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, sí.

Vist que ha tingut accés a les actes, doncs, d'aquesta comissió i a les demandes que s'han format des del propi Consell, a partir de l'any 97 o, 95 em sembla recordar que és la primera, hi ha una demanda insisteixo...

El Sr. síndic general:

Si pot formular la pregunta Sr. conseller si no malauradament, el temps.

El Sr. Josep Dallerès:

Si coneix que hi ha una demanda insistent del Consell i cartes, també vingudes de la comissió del Consell, demanant que es faci el detall de totes les modificacions que hi han hagut en el cas de les inversions?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. conseller.

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Jo desconec aquesta informació Sr. Dallerès, jo no tinc constància de cap demanda, perquè si hagués tingut constància de cap demanda d'informació d'aquest Consell General, òbviament m'hagués preocupat per fer-los-hi arribar, encara que fos a través del representant del Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta? Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, arribo a la conclusió que hi ha hagut doncs, aquesta reunió, doncs si no hi ha hagut el membre del Consell, de fet l'acord al que s'havia arribat, cada vegada que es cridava a la comissió tècnica, això venia des de la pròpia CASS, i vist que hi havia hagut ja en altres moments problemes amb el representant del Consell s'havia demanat que es fes per duplicat, és a dir, que quan s'invitava al representant d'Ernst & Young, com a representant del Consell, es fes també arribar la demanda al propi Consell perquè en tot cas es pogués fer. Això s'ha fet?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. conseller.

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Jo li puc dir que fa un any, com a mínim, ara estic parlant de memòria, que no s'ha convocat cap comissió d'inversió i desinversió. Jo, des que estic a Govern, hauré anat a comissions de inversió i desinversió, que a més anava personalment per la delicadesa del tema o perquè el tema era prou delicat, anava personalment i hem anat a unes, no sé, li diria quatre o cinc reunions, de les quals sempre s'ha parlat de desinversions, sempre, mai d'inversions.

Jo, clar, li puc contestar de la meva experiència, jo m'he repassat actes i aquí no intentaré alliçonar-lo

perquè vostè ho va viure tot això i per tant tinc totes les de perdre. Però, jo li puc dir que la meua experiència en la comissió ha estat aquesta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta? Sí, Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Sr. síndic em permetré... faig la pregunta i, com no és més, direu si correspon. Però, és que en l'enunciat de la pregunta que ha fet el meu company, ha dit, ha enunciat -em penso una notícia de premsa- que era que els fons de la CASS han donat l'1,1% o un... Agafant-me aquí, sense menysprear la importància que pugui tenir aquesta comissió tècnica i tot això que ens ha parlat el Sr. ministre i el company Dallerès, la meua preocupació com a ciutadà i aportador de diners en aquests fons és: Sr. ministre, -crec que serà positiva o afirmativa la resposta- prendrà el Govern les mesures que pugui o que cregui necessàries, convocar la comissió tècnica, el Consell General o a qui sigui, perquè aquests fons de la CASS donin alguna *pela* més -que tots els que tenim quatre *chavos* en algun banc ja la cobrem?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Jo, Sr. de Haro, com a representant de Govern, com a cotitzant de la CASS i com a ciutadà, doncs també m'agradarà, òbviament, que la CASS guanyi més, com vostè diu: calerons, i per tant tingui uns rendiments dels seus millors. I no només això, sinó és que jo insisteixo amb una cosa que li he comentat al seu company i conseller general, Sr. Dallerès, amb el qual jo deia que s'ha creat una comissió delegada pel seguiment dels fons de reserva. És a dir, aquesta comissió delegada que està composada per gent externa i estar a la memòria dels estats financers del 2007, ha estat davant de la insistència d'aquest Govern per professionalitzar encara molt més tot el seguiment d'aquests fons que són tant importants per tots els que cotitzem, perquè en el fons no deixen de ser les nostres pensions futures. I per tant el Govern ja ha pres, dins del marc legal existent -perquè també hi ha unes limitacions

importants-, ja ha pres les mesures que creia que eren les escaients.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva resposta.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Per intentar professionalitzar al màxim aquesta gestió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt amable.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Doncs, si no hi ha cap més repregunta i havent exhaurit l'ordre del dia i els punts escaients, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

(Són les 18.05h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 29 de maig del 2008

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Font Mariné, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de maig del 2008, relativa a **la recepció definitiva de la caserna de Bombers**, (Reg. Núm. 0697).

2. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de maig del 2008, relativa a **la despesa hídrica actual i futura i a l'estudi d'avaluació prèvia dels recursos hídrics subterranis del Principat d'Andorra**, (Reg. Núm. 0698).

3. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Font Mariné, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de maig del 2008, relativa als **terminis de pagament**, (Reg. Núm. 0699).

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 14 de maig del 2008, relativa a **una partida pressupostària de catorze milions d'euros per a la construcció del futur heliport**, (Reg. Núm. 0578).

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 16 de maig del 2008, relativa a **la Proposta d'acord instant el Govern a negociar amb la concessionària del túnel d'Envalira unes condicions tarifàries especials pels habitants del Pas de la Casa i per a les persones que hi tenen el seu lloc de treball**, (Reg. Núm. 0623).

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Blasi Vidal, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 20 de maig del 2008, relativa al **cost del projecte de la nova seu dels Arxius Nacionals**, (Reg. Núm. 0624).

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 20 de maig del 2008, relativa al **rendiment dels fons de reserva de la CASS**, (Reg. Núm. 0625).